

Sorin Turturică

AVIATORII DIN DANIANA

corint junior

Prolog

Cândva...

...a existat o țară legendară, numită Împărăția Marilor Urși. Se întindea pe o câmpie imensă, unde oamenii nu ajunseseră niciodată.

Capitala împărăției era Tadaniana, iar Marii Urși își ridicaseră acolo un palat din marmură roșie, cu acoperiș de argint.

Într-o zi, pe la sfârșit de vară, s-a întâmplat o mare nenorocire: o armată străină a venit dinspre miazănoapte, de la Muntele Întunecat, și a dat foc tuturor așezărilor întâlnite în cale. În fruntea cotropitorilor se afla un tigru alb, fioros și răzbunător.

Bătălia cu oastea Marilor Urși a durat trei zile și trei nopți. În dimineața celei de-a patra zile, în fața tigrlui alb a venit un sol, care a spus:

— Stăpânul meu, Arkeba, împărat din neamul Marilor Urși, va deveni prizonierul tău dacă făgăduiești că toți locuitorii împărăției vor fi lăsați în viață.

Tigrul a rânjit plin de aroganță:

— Să-i spui lui Arkeba că nu-i voi uide pe supușii săi, dar pun condiția ca ei să părăsească această câmpie! Iar pe împărat și pe membrii familiei sale îi așteaptă temnițele de pe o insulă îndepărtată, pe care numai eu o cunosc!

După ce solul s-a înapoiat cu răspunsul, împăratul Arkeba și-a luat rămas-bun de la soldați și de la sfetnici. Însoțit de familie, el a mers și a îngenuncheat în fața dușmanului său. De atunci, nu s-a mai știut nimic despre niciunul dintre membrii familiei imperiale.

După bătălie, locuitorii împărăției distruse au plecat în pribegie către apus. Au găsit o regiune cu dealuri împădurite și nelocuite. Au muncit, au ridicat așezări, iar noua lor patrie a devenit prosperă. Cu timpul, împăratul Arkeba și țara lui pierdută au fost dați uitării. Generație după generație, viețuitoarele de pe dealuri reveniseră la

viața liniștită și comodă pe care o cunoscuseră înaintașii lor din Împărăția Marilor Urși.

Nici tigrul alb și oștile sale n-au rămas prea multă vreme pe meleagurile pe care le-au cucerit. După ce au ars și au dărâmat tot ce nu puteau lua cu ei, s-au întors la Muntele Întunecat.

Pe pământul răvășit al câmpiei, acolo unde altădată au fost sate, orașe, holde sau păduri, au început să crească flori. Erau tot mai multe și mai felurite de la an la an. Natura vindeca rănile lăsate în urmă de armata tigrului alb, ascunzând sub o mantie colorată cicatricile trecutului. Cineva i-a spus acestui teritoriu rămas nelocuit *Marea Câmpie a Florilor* și așa i-a rămas numele!

Ceea ce nu se aflase niciodată era că, în pribegie, sfetnicul de taină al lui Arkeba, bătrânul bursuc Scipione, scrisese povestea imperiului dispărut. După ce a pus pe hârtie toate cele pe care le văzuse și le aflase de la alții, amărâțul Scipione și-a dat duhul. Cartea scrisă de el a rămas secretă, fiind păstrată de urmașii lui bursucești într-o lădiță purpurie, în vizuina familiei din orașelul Daniana.

ENAJ

FUZELAJ

ELICE

Capitolul 1

Gașca „Trei cireșe”

De la distrugerea Împărăției Marilor Urși au trecut multe sute de ani. Locuitorii de pe dealuri păstrau încă obiceiul de a nu mai reveni pe Marea Câmpie a Florilor, nici măcar pentru o simplă plimbare.

În schimb, se bucurau de invențiile recent apărute, care le permiteau să călătorească rapid, de la o localitate la alta: trenul, automobilul și – cel mai spectaculos dintre toate – avionul!

Chiar și în Daniana, un orașel pe jumătate adormit, se înființase un aeroport. Apariția acestuia, la capătul de miazănoapte al localității, a stârnit senzație. Însă poveștile despre acel loc misterios nu erau nici pe departe atât de interesante ca năzbâtiile unei găști care oferea zilnic câte un subiect de bârfă...

Gașca „Trei cireșe” din Daniana era formată dintr-un urs, un bursuc, o pisică și un câțel. Locuitorii se tot întrebau de unde venea această denumire ciudată. De ce „Trei cireșe”, dacă ei erau patru?

Deși au fost ademeniți cu promisiuni și cadouri, membrii găștii au păstrat cu strășnicie secretul. Până într-o zi de primăvară târzie...

Era cu puțin înainte de prânz, când gașca s-a oprit la cofetăria bufnițelor Penelopa și Cleopatra. În aerul răcoros al parcului plutea miros de eclere cu frișcă și miere. Ursului îi venea să leșine de poftă. S-a întors cu spatele la vitrinele cu dulciuri proaspete și a zis solemn:

— De azi nu mai mănânc prăjituri. Nu fac bine la siluetă!

Bursucul, moralistul găștii, a pufnit:

— La fel ai spus și anul trecut!

— Eu? Când? s-a mirat ursul.

— Era tot în ultima duminică din luna mai. Tot cam pe la ora asta și tot în fața acestei cofetării. Țin minte perfect!

Colecția VOCI AUTOHTONE dă glas autorilor români contemporani care scriu pentru copiii de azi. Povești pline de aventură, emoție și imaginație, inspirate de locuri, oameni și întâmplări de acasă.

Un imperiu dispărut. Un secret păstrat de sute de ani. Patru prieteni de nedespărțit. O aventură care le va deschide drumuri noi, pe pământ și în aer, unde vor fi pândiți de pericole neașteptate.

Gurmandul urs Kebi, istețul bursuc Scipi, pisica visătoare Carina și curiosul cățel Tim sunt cei patru prieteni din gașca numită „Trei cireșe”, cunoscuți în tot orașul pentru pozele lor. Ritmul familiar al vieții le este dat peste cap odată cu apariția lui Xavier, un vulpoi îngâmfat, elev la Școala de Aviație. Cei patru prieteni ajung să pătrundă ei înșiși în tainele aviației, dar află totodată și de misterul care învăluie Daniana.

Un mister care va face ca nimic din ce știau să nu mai fie la fel...

8+

ISBN: 978-630-361-455-7

9 786303 614557

www.edituracorint.ro